

Adam Dziadek

O poezji poezji polskiej na Ile St-Louis

Postscriptum nr 1(47), 147-148

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOMUNIKAT

O poezji polskiej na Ile St-Louis

W ramach tegorocznego sezonu polskiego we Francji w dniach 3 i 4 grudnia w Bibliotece Polskiej w Paryżu odbyła się międzynarodowa konferencja poświęcona poezji polskiej XX wieku zatytułowana *Voix et visages de la poésie polonaise du vingtième siècle (Głosy i oblicza poezji polskiej XX wieku)* zorganizowana przez Société française d'études polonaises oraz Société historique et littéraire polonaise, patronat naukowy objęła profesor Maria Delaperriere z paryskiego Inalco. Honorowymi gośćmi konferencji byli ambasador Polski we Francji Jan Tombiński, który uroczyste otworzył obrady oraz Guy Amsellem – Komisarz Generalny Sezonu Polskiego we Francji i prezes Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu profesor Pierre Zaleski.

Obrady zgromadziły polonistów z kraju (Edward Balcerzan, Marta Wyka, Bogusława Latawiec, Piotr Michałowski, Joanna Grądział-Wójcik, Agnieszka Kwiatkowska, Adam Dziadek), wielu polonistów francuskich z różnych ośrodków akademickich we Francji (m. in. Hélène Włodarczyk, Maryla Laurent, Marek Tomaszewski, Michel Masłowski, Anna Saignes, Charles Zaremba, Magdalena Nowotna, Agnieszka Grudzińska), a także wybitnych tłumaczy poezji polskiej na język francuski (m. in. Michel Deguy, Jean-Luc Moreau, Isabelle Macor-Filarska).

Całość ułożyła się w interesujący, przedstawiony francuskiemu odbiorcy obraz poezji polskiej XX wieku skoncentrowany wokół siedmiu haseł problemowych, wywołujących wśród zebranych naukowców, tłumaczy i studentów burzliwe dyskusje: *Poezja – zwierciadło i ferment społeczeństwa polskiego, Stygmaty historii, Język i obraz, Tradycja i innowacje, Barok i trwanie klasycyzmu, Solidarność i samotność, Poetki polskie*.

Paryska konferencja była swoistym pokłosiem książki *La poésie polonaise du vingtième siècle: voix et visages* wydanej w Paryżu kilka miesięcy

cy wcześniej pod redakcją Marii Delaperriere przez Institut d'études slaves. Publikacja ta – jak zaznacza we wstępie redaktorka tomu – stanowi próbę przedstawienia najważniejszych kierunków oraz najbardziej reprezentatywnych tematów podejmowanych w poezji polskiej XX wieku. Całość tomu powstałego z udziałem polonistów krajowych i francuskich podzielona została na trzy części. Pierwszą stanowią *Tendances et jalons (Tendencje i kierunki)*, a zawiera ona przede wszystkim ujęcia o charakterze syntetyzującym: Edward Balcerzan pisze o nowatorskich tendencjach w poezji polskiej, Włodzimierz Bolecki podejmuje temat modernizmu i nowoczesności w poezji polskiej XX wieku, o poetkach polskich pisze Maria Delaperriere, Adam Dziadek przedstawia na wybranych przykładach zagadnienia interferencji sztuk, Hélène Włodarczyk omawia złożony problem paraboli chrześcijańskiej i metafizycznego buntu obecnych w liryce polskiej XX wieku, Michel Masłowski pisze o poezji etosu i etosie poezji w powojennej poezji polskiej, całość zamyka prezentacja najnowszej poezji polskiej (1989-2003) dokonana przez Marylę Laurent.

Część druga to *Trajectoires et portraits (Trajektorie i portrety)* poświęcona wybranym poetom XX wieku: Krzysztof Dybciak mówi tu o leśmianowskich podróżach ku granicom egzystencji, Marek Tomaszewski prezentuje postać Aleksandra Wata jako poety błądzącego w świecie kultury śródziemnomorskiej, o próbie uchwycenia całości w poezji Juliana Przybosia pisze Agnieszka Kwiatkowska, Marie Furman-Bouvard podejmuje problem poszukiwania pełni w dziele Czesława Miłosza, Agnieszka Grudzińska pisze o niemym krzyku Tadeusza Różewicza, zaś Hanna Konicka o ciągłym strumieniu życia u Mirona Białoszewskiego, Brigitte Gautier portretuje postać Zbigniewa Herberta jako Europejczyka, rozdział zamyka dokonane przez Piotra Biłosa omówienie poetyckiego dzieła Wisławy Szymborskiej w kontekście paradoksu i inicjacji.

Trzecią część książki stanowi ciekawie pomyślana antologia tekstów w języku polskim z przekładami na język francuski, które dodatkowo opatrzone zostały komentarzami krytycznymi i interpretacjami, w przejrzysty sposób objaśniającymi zawilgości „mowy wiązanej” poetów polskich XX wieku.

Całość zbioru układa się w znakomitą, syntetyczną, przejrzystą i jednocześnie wyrazistą prezentację poezji polskiej XX wieku, prezentację, która z całą pewnością może stać się źródłem wielu inspiracji intelektualnych dla czytelników francuskich.

Adam Dziadek